

Zsille Gábor

Felnőttdal

Apám már huszonegy éve
urnában lakik, felhőkben,
nem mentem másik megyébe,
maradtam helyben, s felnöttem;

maradtam talán ugyanaz,
ki hosszú évekig voltam,
remélve, hogy túl sok panasz
nem gyűlik fel a nyomomban;

anyám három évtizede
kiköltözött Farkasrétre,
a lélek üdvét hiszed-e,
néhány percig hallgass érte,

míg sírköve előtt csöndben
elmondok egy Miatyánkot,
halottaink egyre többen,
a gyász sok eszmét lehántott;

sorra fulladtak vitákba
nemzedékem nagy tervei,
versírásom fentről látja
Prágai Tamás, Térey;

fentről nézem patakparton,
a sípcsontnyi víz opálos,
hol lehet most, kár kutatnom,
Dukay és Csontos János;

s hol leszek én évek múlva,
urnában vagy a felhőkben,
bezárva múltba, félmúltba
élem a jelent: felnöttem.